

En rar mand takker af

Politikeren og byrådets nestor Erling Jensen stopper til nytår

Tekst: Birte Kongshaug
Foto: Lars Juul

HORSENS - Lad være med at skrive, at jeg nu endelig får tid til at læse mine bøger eller sådan noget. Jeg skal ikke læse. Jeg skal sådan finde ud af det.

Om få dage tager Erling Jensen definitivt afsked med sit liv som politiker i Horsens Byråd.

I den anledning har vi inviteret os selv hjem til ham på fjerdesalen på Sundvej, hvor han fra sine stuer har udsigt over byen og sin mangeårige arbejdsplads.

Egentlig skulle Erling Jensen slet ikke bo lige der.

Han er formand for Andelsboligforeningen Odinsgaard, og ifølge reglerne burde han bo i én af foreningens boliger.

Men Gerda vil ikke undvære udsigten, og uden Gerda går det ikke, så reglerne blev der fundet en undtagelse for, og nu bor Erling Jensen så i Gerdas lejlighed i Sneglehuset på Sundvej.

I dagens anledning er der dækket op ved spise-stuemøblerne, og rødvinen er trukket op.

Erling Jensen har aldrig luftet sit privatliv, og selv om vi for denne ene gangs skyld har skiftet skrivebordet ud med spisebordet, så er det stadig udvalgsformanden, der er der.

Klar besked

Mere end 35 år er gået, siden Erling Jensen mandag den 2. april 1962 sneg sig ind på sin plads i byrådsalen med den besked

fra daværende borgmester Robert Holm (S), at hvis han satte sig ned og holdt sin kæft, så skulle det nok gå.

Og det er gået godt for maskinarbejderen og tillidsmanden fra William Petersens Tandhjulsfabrik, der blev viceborgmester, udvalgsformand, næsten borgmester og en af de mest indflydelsesrige politikere i Horsens.

I mange år vidste enhver projekt-tager i Horsens, at skulle noget gennemføres, så skulle det have Erling Jensens godkendelse.

Med sit lune smil og evne til at være lukket som en bog, har han sat sine fingeraftryk på det meste af, hvad der de sidste 20 til 30 år er sket i Horsens.

Rådhuset, gågaden, inderhavnen, rensningsanlægget, boligbyggerier, byfornyelse og meget mere.

Erling Jensen har været med til at træffe beslutninger, og hans ord har haft sin vægt.

Nu vil han ikke længere. Næste år fylder Erling Jensen 70 år, og han har forlængst besluttet sig for, at han forlader Horsens Byråd den 31. december 1997.

- *Hvad nu, Erling Jensen?*

- Det er selvfølgelig vemodigt, men jeg har det godt nok med det.

Ingen liste

- Jeg sidder jo stadig i boligforeningen Odinsgaard, som skal i gang med en stor renovering, og ved konstitueringen bad jeg om en eneste plads, og det er i bestyrelsen for Industrimuseet, den har jeg fået, og det er jeg glad for.

- Men nej, jeg har ikke en lang liste over ting, jeg skal gøre, fordi jeg får mere tid - overhovedet ikke.

Under sin hjertesygdom opdagede Erling Jensen, at han faktisk godt kunne gå hjemme, og udsigten til pensionisttilværelsen la-

der ikke til at skræmme ham, selvom afskeden med medarbejderne og kollegerne er svær.

Utallige er de timer han har brugt på politikken, møderne, debatten og beslutningerne, og nu bliver timerne ledige.

- Jeg har aldrig kedet mig, og det kommer jeg heller ikke til, fastslår Erling Jensen.

Han vil fortsætte med at servere morgenkaffen på sengen for Gerda, og selv starte dagen ved bordet i køkkenet.

Og fra lejligheden på fjerde sal vil han kigge ud over byen, som han i over 35 år har sat sit præg på.

Nu kan han læne sig tilbage i stolen og slappe af. Andre står klar til at overtage arbejdet og ansvaret.

Men som nogle af hans mere end 300 medarbejdere siger:

- Erling bliver svær at erstatte.

Alle medarbejdere i teknisk forvaltning på Horsens Kommune mødte op, da der skulle siges farvel til deres udvalgsformand. Afskeds-festen blev holdt i den nye mandskabsbygning på Endelavevej, og vemodet blev blandet med godt jazzmusik, en bid mad og et glas at skåle farvel med.